

Szeleukiai Vazul

Húsvéti beszéd az újonnan megkereszteltekhez

Kimondhatatlan a Krisztus irántunk tanúsított emberszeretete, és sok ajándékkal gazdagította saját Egyházát. A nagy tanácsú és hatalmas cselekedetű a törvény átkától megváltotta, természetünket megszabadította a régi kézírástól. Fán vett diadalt a fa által gáncsot vetőre, a rémítő halál fullánkját erőtlenné tette, a bűn által megavultakat nem tűzzel, hanem vízen át tette újjá. A háromnapi sírt a feltámadás kapuja gyanánt mutatta meg, az Izráel társaságától idegeneket a szentek polgártársainak és Isten házanépeinek nyilvánította. ... Az e világon Isten nélkül valókat a Háromság templomaivá tette, az egykor távol valókat —nem helyileg, hanem életmódban, nem távolságban, hanem gondolkodásban, nem térben, hanem istentiszteletben— közeliékké tette, a megváltó kereszt által magához öelve a lázadozókat. Valóban, a próféta szava szerint: „Ki hallott ilyeneket, és ki látott hasonlókat?” Az angyalok mind álmélkodnak a titkon, az égi seregek mind borzongnak a csodától, trón nem üresedett meg, s világ váltattott meg. Az egetől el nem távolodott, s szabaddá tette a földet. Az atyai ölet nem hagyta üresen, s fegyvertelenné alázta az alvilágot. Változhatatlan maradt, s a most megvilágosítottakat önmagába öltöztette.

Az Íge létezik, s a halászosoknak istenbölcséletre adott szárnyakat. Ezért kiált János: *Kezdetben volt az Íge, és az Íge Istennél volt.* Figyeld meg az evangélista pontosságát: nem azt mondja, hogy *kezdetben született az Íge*, nem a születését, hanem a létezését hirdeti. Minthogy pedig a születés a lét kezdetét sugallja, ugyanakkor az evangélista a Fiú kezdetnélküliségét akarja elénk tárni, hallgat a születéséről, s hirdeti a létezését. *Kezdetben volt az Íge, és az Íge Istennél volt, és Isten volt az Íge.* Ez a három elegendő az Egyháznak védőfal gyanánt. Ki tanított ezekre, János? A tópart? De hisz nem ad tanítást. A halászat? De hisz nem bölcsel Istenről. Zebedeus? De hisz írástudatlan. Szülőföldje? De hisz nyomorúságos az a falu. Az ott lakók? De hisz műveletlenek. A zsidók? De hát hitetlenek. A Törvény? De hisz csak az árnyig jut. Mózes? De hisz nehézajkú volt és nehéznyelvű. Ábrahám? De hisz por és hamu volt. Dávid? De hisz féreg volt és nem férfiú. A próféták? De hisz a Törvény leple feküdt rajtuk. Hogyan mondtad hát: *Kezdetben volt az Íge?* Ki emelt téged ebbe a magasságba? Ki ajándékozta neked ezeket a szárnyakat? Megfeledeztél természetedről, elhagytad a földet, felhágtál a légebe, elhaladtál az éter mellett, egék fölött repültél, túlléptél angyalokon, elmentél a szeráfok mellett, elsuhantál a kérubok mellett, a királyi trón mellé álltál, a királyi ölbe simultál. A hittől kaptad szárnyaidat, érthetetlen hitet kürtöltél, felfoghatatlan születést mennydörögtél, kezdet nélküli létezést hirdettél, s mondtad: *Kezdetben volt az Íge*, kezdetet nem vevő kezdetben. *Kezdetben volt az Íge*, mert minden kezdet előtt volt az Íge.

Ford. Hanula Gergely